

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησια συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - " 26.

Τιμὴ καταχώρησης πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " " 12. " "

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 329.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 22. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Η'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Εἶχον κατατράξει τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν τῆς
παλιᾶς μας ἁλὸν αἱ ἀγγελίαι τῆς πρωτεύουσας, τὰς ὁ-
ποίας ἐλάδομεν πρὸ τινῶν ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁποίας
ἴφαινετο ἀναπόφευκτος ὑπουργικὴ τις κρίσις, μετὰ τὴν
ὁποίαν ἡ ἀνάρχια καὶ ἡ καταστροφή ἤθελον καταλάβει
τὴν θέσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, τὰς ὁποίας ἀπο-
λαμβάνομεν ἤδη. Τὸ τρομακτικὸν καὶ θλιβερὸν τοῦτο
ἀποτέλεσμα ἤθελε προκύψει ἀναμφιβόλως, κατὰ τὰς ἀγγε-
λίαις ταύταις, ἐνεκα κακῶς ἐγνωσμένων συμφερόντων Βου-
λευτῶν τινῶν καὶ Γερουσιαστῶν τῆς πλειοψηφείας, οἵτινες
κατέστησαν ἀνυπόφοροι διὰ τὰς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις των,
αἱ ὁποῖαι, ὡς μᾶς συγχωρηθῆναι εἰπόμεν, ἦσαν πρόωροι καὶ
ἀνοίκτοι ἐνταυτῷ εἰς τὰς ἐνεστῶσας κρίσεις τῆς φιλιότητος
πατρίδος μας περιστάσεις, καθ' ἃς μόνος ὁ πατριωτισμὸς,
ἡ σύνεσις καὶ ἡ αὐταπάρνησις θέλουσιν ὑπὸ τῆς ἐξέτασιν
αὐτῆν ἀπὸ τῆν ἀδιέξοδον, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔθεσαν αἱ συχ-
ναὶ πολιτικαὶ μεταβολαί.

Προκειμένου μεγάλου κινδύνου καὶ μάλιστα
περὶ τῶν ὄλων, ὁ πατριωτισμὸς, ἡ φρόνησις καὶ τὸ κα-
λῶς ἐγνωσμένον συμφέρον ὑπαγορεύουσιν τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ πύξῃ ἕκαστος πᾶν ἄλλο αἴσθημα καὶ ν' ἀ-
φωσιδῆ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος του, καὶ τοιαύ-
της πατρίδος, ἐχούσης λαμπρὸν καὶ ἐξοχὸν μέλλον, ἥτις
ἀφοῦ σωθῆ καὶ ὑπὸ τῆς νὰ δικτηρήσῃ τὸ πολῦτιμον συν-
ταγματικὸν πολίτευμά της, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν αὐ-
τονομίαν της ἀπὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν, θέλει ἐν τάχει εὑρε-
θῆ εἰς κατάστασιν νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλας τὰς ἐπιθυμίας
τῶν τέκνων της. Ἄπεναντίας καταστρεφόμενη, θέλει σύρει
μετ' αὐτῆς εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ὄλους ἀνεξαρτέτως,
καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς ὅσοι ἤθελον συμπράξει ὁπως
ὅποτε εἰς τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἀθεράπευτον δυστύχημα.

Ἐπιθυμοῦμε δόξαν, φίλοι καὶ ἀδελφοὶ Γερουσιασταὶ καὶ
Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος; Σᾶς φαίνεται ὀλίγη ἡ τὴν ὁ-
ποίαν ἀπολαμβάνετε, οἱ μὲν ὡς πατέρες τοῦ ἔθνους, οἱ δὲ

ὡς ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ συμμερίζομενοι τὴν κυριαρχίαν
του; Ἐπιθυμοῦμε πλοῦτον; Σᾶς φαίνονται ὀλίγα τ' ἀ-
γαθὰ τ' ὅποια θέλετε ἀπολαύσει, ἂν διὰ τῆς συνέσεως καὶ
τοῦ πατριωτισμοῦ σας φέρετε τὴν παντελὴ ἡσυχίαν καὶ
ἀσφάλειαν εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς πατρίδος, ἥτις ἔχει ἀνε-
ξαρτησίαν καὶ ἀπείρους πόρους, οἵτινες καλλ-
ιεργούμενοι θέλουσιν καταστήσει εὐδαίμονα τὴν μικρὰν κοι-
νωσίαν μας καὶ ὑμᾶς; Διὰ τί λοιπὸν ἀποπλανᾶσθε τῆς
εὐθείας ὁδοῦ, καὶ τρέχετε ἐνίοτε δρόμον τοσοῦτον ὀλισθη-
ρὸν, ὅστις δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ ὑμᾶς
καὶ τὴν φιλιότην πατρίδα μας; Δὲν κατενόησατε, ἡ δὲν
βέλετε νὰ κατανοήσῃτε ὅτι μία ἀντιπολιτεύσις ἀνήθικος
καὶ πολεμικὴ ἀφ' ἑνὸς, καὶ αἱ ὑμέτεροι πρόωροι καὶ ἀνυ-
κονόμητοι ἀξιώσεις ἀφ' ἑτέρου εἶναι τὰ αἷτια, τὰ ὅποια μα-
στίζουσιν τοσοῦτον ἀπηνῶς τὴν δυστυχεῖν πατρίδα μας, καὶ τὴν
σπρώχνουσιν εἰς τὴν ἀπώλειάν της; Δὲν κατενόησατε, ὅτι
ἐπασχολουμένη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ν' ἀμύνεται ἀφ' ἑνὸς
κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ
ἐφευρίσκη τοὺς καταλληλοτέρους τρόπους τοῦ νὰ ἐξοικο-
νομηθῇ τὰς ὑμετέρας ἀξιώσεις, δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὸν ἀπαιτού-
μενον ὑλικὸν καιρὸν διὰ νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὴν τοῦ κρά-
τους διοίκησιν, καὶ ἐντεῦθεν κινδυνεύει νὰ παραλύσῃ ἡ δη-
μόσιος ὑπηρεσίαι; Δὲν κατενόησατε, τέλος, ἡ δὲν θέλετε
νὰ κατανοήσῃτε ὅτι ἡ ἐθνικὴ καχεξία καὶ οπισθοδρομήσις
προέρχονται ἀπὸ ὑμᾶς, οἵτινες ὡς πατέρες καὶ ἀντιπρό-
σωποι τοῦ ἔθνους ἐπρεπε νὰ λαμβάνετε πρόνοιαν ὑπὲρ
τῶν συμφερόντων του.

Ἄλλ' ἀπὸ τὰς ἀγγελίας τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐλάδο-
μεν, ἐπληροφόρηθῃ τὸ κοινὸν μας μ' εὐχαριστήσιν, ὅτι συμ-
βιβασθεῖσάν των βουλευτικῶν καὶ Γερουσιαστικῶν ἀξιώτε-
ων, ἐπαυσε πᾶς κίνδυνος ὑπουργικῆς κρίσεως, ὅτι τὸ ὑπουρ-
γεῖον ἔχει τὴν πλειοψηφίαν εἰς ἀμφοτέρας τὰς βουλὰς, ὅ-
τι τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐμελλε νὰ γίνῃ ἐναρξίς
ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀρχαιρέτων.

Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἡ Α.Μ. ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεὺς ἐξέφω-
νησε τὴν δεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐντὸς τοῦ βουλευτη-

ρίου, δι' οὗ ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς δευτέρας βουλευτικῆς
συνόδου, εἶναι νέον ἐχέγγυον, ὅτι θέλει διατηρήσῃ ὡς κόρη
ὀφθαλμοῦ τὸ Σύνταγμα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὠρκίσθη, καὶ ὅτι
θέλει προστατεύσει τὴν ἱεράν θρησκευτικὴν μας μολοντίαν
καὶ ἀνευ τοῦ λόγου αὐτοῦ δὲν εὐρίσκειτο, νομιζόμεν, κἀμ
μία ἀληθῶς Ἑλληνικὴ καρδιά, ἥτις ἐδύνατο νὰ διστάσῃ
διόλου περὶ τοῦτου, ἀφοῦ εἶναι πασίγνωστοὶ αἱ ἀρεταί, ἡ
τιμιότης καὶ ἡ ἠθικὴ αἰ ὁποῖαι κοσμοῦν τὴν Α.Μ. Ἄς
καταισχυνθῶσιν ἄρα ὅσοι ἐνεργούντες ἐκ προθέσεως ὑ-
πὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς πατρίδος μας, ἐτόλμησαν νὰ
διαφημίωσι καὶ προφορικῶς καὶ διὰ τοῦ τύπου, ὅτι ὑπε-
νεργεῖται ἐπιβουλή κατὰ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ συντάγμα-
τός μας, ἡ τήρησις τοῦ ὁποίου ἀφιερώθη εἰς τὸν πατριωτισ-
μὸν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ δυνηθῶσιν νὰ ἐπιβίωσιν οὗτω
τοὺς ἀπλοὺς καὶ πτωχοὺς τῷ πνεύματι, καὶ ν' ἀναστα-
τώσωσι τὸν τόπον.

Εἰς τὸν λόγον αὐτὸν τῆς Α.Μ. ὁ ὁποῖος εἶναι ἀληθῶς
πατρικὸς καὶ ἀριστοῦργημα οὕτως εἰπεῖν, εὖρεν ἡ ἀντιπο-
λιτεύσις κατὰ τὴν συνήθειάν της πολλὰς ἐλλείψεις. Τοῦ-
το δὲν εἶναι διόλου παράδοξον, διότι αὐτὴ ἐκ συστήμα-
τος κατακρίνει πᾶσαν πρᾶξιν τῆς ἐξουσίας. Δὲν εἶναι δὲ
καὶ δύσκολον νὰ πυρισθῆ τις ἐπιχειρήματα μέμφεως
καὶ κατακρίσεως, καὶ ἀπὸ τὰς ἀθωότερας λέξεις, φράσεις
καὶ περιόδους ἐνὸς ὁποῦνδήποτε συγγράμματος, ὅσακις
σκοπεῖται καὶ ἐπιθυμῆ νὰ τὸ κατακρίνη.

Το καθ' ἡμᾶς, τὸ ἐπαναλήγομεν, ὁ λόγος αὗτος, ὡς
ἐκφωνήθη ἀπὸ βασιλεῖα ὅστις εἶναι ὁ τύπος καὶ ὑπογρα-
μὸς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμιότητος, περιέχει ὅλας τὰς ἐγ-
γυήσεις, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις του θέλει ἐνασχοληθῆ
εἰς πᾶν ὅτι τεῖνει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς
Ἑλλάδος, μετὰ τὴν τύχην τῆς ὁποίας εἶναι σφιγκτότατα συν-
δεμένη καὶ ἡ ἰδικὴ του.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Ἄυτόγραφον τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου
ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐλένῃ.

(Συνέχεια. Ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα
ὑπ' Ἀριθ. 327 ἔ 328.)

Καλῶς ἐγνώριζα ὅτι οἱ Γάλλοι εἶναι ἀνδρείοι, ἀλλὰ δὲν
ὑπέθετον αὐτοὺς καὶ τοσοῦτον ἀτρομήτους. Ἡ ἱστορία των
καίτοι γέμουσα ἐξόχων πράξεων, δὲν περιέχει μηδὲν δυνάμε-
νον νὰ συγκριθῆ μ' ὅσα ἐπραξάν εἰς τὰς γεφύρας τοῦ Λαδὸ
καὶ τοῦ Ἀρκολι νομίζω μάλιστα, ὅτι σπανίως δύνανται νὰ
γίνωσι τοιαῦται πράξεις, καθότι ὑπερέβησαν αὐταὶ ὅλα τὰ
ὄρια τῆς ἀνδρείας δύνανται μάλιστα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τολ-
μηραὶ, καὶ ἂν ἡ ἐπιτυχία δὲν ἤθελε στεφανώσῃ τὴν ἀπόπει-
ραν αὐτῶν ἤθελα εἶσθαι ἀσύγνωστος.

Ἀπὸ τῆς ἐξόχου ταύτης ἀφοσίαν τὴν ἀναγνωρισθεῖσαν
εἰς τὸν Γάλλον στρατιώτην, ἐνεθάρρυνθη καὶ εἰς τὰς λοι-
πὰς ἐπιχειρήσεις μου. Εἶχον ἤδη πεισθῆ, ὅτι μετὰ τοιοῦτους
ἀνδρας ἠδυνάμην νὰ κάμω πᾶσαν ἀπόπειραν, καὶ ὁμολο-
γῶ ὅτι ἡ πεποιθήσις αὕτη ἐμεγάλυνε τὰς ἐπιθυμίας καὶ
τὸν χαρακτήρα μου.

Αἱ νίκαι τοῦ Ἀρκολι καὶ τοῦ Λαδὸ μοὶ ἔδωσαν 20.
χιλιάδας Πολωνοὺς αἰχμαλώτους ὑπηρετοῦντας εἰς τοὺς
Ἀυστριακοὺς στρατοὺς, τοὺς ὁποίους θεωρήσας ἱκανοὺς νὰ
μὲ ὑπερασπίωσι καλῶς, κατέταξα ὑπὸ τὰς σημαίας μου,
καὶ αὕτη ὑπῆρξε μία τῶν καλῶν ἐπιπέδων πράξεων τὰς ὁποί-
ας ἐκάμω· αἱ δὲ πρὸς μὲ ἐκδουλεύσεις αὐτῶν εἶναι ἀθάνατοι
ἀποδείξεις.

Ἐπειδὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς ὁμοειθῆ των
ἀρχηγὸν ἐλέξα τὸν στρατηγὸν Δομβροβόσκην, καὶ τοῦτο
ὑπῆρξεν ἐξόχος δι' ἐμὲ ἀπόκτησις.

Ὁ Πελετιέρος Γάλλος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφημεριδογράφος, ὅ-
στις ἐφημίζετο ὡς καλῶς περὶ τῶν πραγμάτων πληροφορη-
μένος, ἐδημοσίευσεν ὅτι μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀρκολι ἐγρα-
ψα δὴθεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν οἰκογενεάν μου, ἐνδιαλαμβά-
νυσαν τὰς ἐπομένους φράσεις. « Δύνασθε νὰ συλ-
λάβητε τὰς γλυκυτέρας ἐλπιδὰς·
διότι ἀφ' ὅ,τι ἐπραξά καὶ θέλω
πράξει, δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Γαλ-
λίᾳ θέσις, ἔστω καὶ ἡ πλεονεξο-
χος, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἀ-
ποβλέπω. » Ἐκ πρώτης ὀφθαλμοφανείας πόσον γελοῖα
ἤθελον εἶσθαι μία τοιαύτη ἰδέα· ἂν δὲ ὑποτεθῆ, ὅτι τοιοῦ-
τον τι ἐσκέφθη, ἤθελα μεγάλως προφυλαχθῆ νὰ ἐμπι-
στευθῆ εἰς ἐπιστολὴν τὸ μυστικόν μου. Εἰς πόσας τοιαύ-
τας φλυαρίας ὑπόκεινται οἱ ἔθμοί μου!

Ἡ ἐσωτερικὴ μου πεποίθησις, ὅτι ἠθελαικαταστή ποτε
κύριος τῆς τύχης τῆς Γαλλίας, δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τὰς
νίκαις τοῦ Ἀρκολι καὶ τοῦ Λαδὸ.

Δὲν ἤμην τότε εἰμὴ στρατιώτης· εἰς δὲ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην ὡς στρατιώτης· ἔχων μόνον τὸ ξίφος μου, πολλὰ
ὀλίγον ἐβάρυνα εἰς τὴν στάθμην τοῦ Διευθυντηρίου (Di-
rectoire,) συγκαίμενον ἀπὸ ἀρχαίους ἐπαναστάτας, ἐτοι-
μοὺς νὰ μηδενίσωσι πάντα, ὅστις ἤθελε δώσει εἰς αὐτοὺς
τὴν παρὰ μικρὰν ὑποψίαν κατὰ τῆς φιλοδοξίας των. Ἡ-
μῶν λοιπὸν πεπεισμένος, ὅτι πρὸ πάντων ὤφειλον νὰ προ-
σπαθῶσιν ν' ἀποκτήσω προστατάς καὶ φίλους, τῶν ὁποί-

ων ἡ συνδρομὴ ἐδύνατο νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπέχθειαν καὶ
τὴν ζήλοτυπίαν τοῦ διευθυντηρίου. Κατ' ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν ὠφελήθη μὲν ἀπὸ τοὺς φόρους τοὺς ἐπι-
βληθέντας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Δι' αὐτῶν ἠδυνάμην ν' ἀγο-
ράσω ἀνθρώπους πάσης κλάσεως· ὥστε ταχέως ἐτέθη
εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ μὴν ἤμην τοσοῦτον ὑπόδουλος εἰς
τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντηρίου, τὸ ὁποῖον μολοντοῦτο κα-
τενόησε τὸν σκοπὸν μου, ἀπὸ τῆν ὀλίγην προσοχὴν τὴν ὁ-
ποίαν ἔδωκα εἰς τὰ τῆς ἐκστρατείας σχέδια τὰ ὁποῖα μὲ
ἔιχε διαγράψει· καὶ ὁμοῦ εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ τῶσιν μου αὐ-
τῇ, τοῦ νὰ μὴν ἐνεργῶ σύμφωνα μετὰ τὰς διαταγὰς τοῦ δι-
ευθυντηρίου, ὠφελήσε θαυμασίως τὰ συμφέροντα τῆς Γαλ-
λίας. Μεταξὺ τῶν ὁδηγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβον ὑπὸ τοῦ
διευθυντηρίου, ὡς πρὸς τὴν ἐκστρατείαν, ἦσαν πολλοὶ τεί-
νουσαι εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ στρατοῦ. Ὁ Ἀβδὰς
Σιεῦδος μ' ἐβεβαίωσε μετὰ τινος καιρὸν, ὅτι αἱ τοιαῦται
ὁδηγαί μ' ἔδοθησαν διὰ νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἧτταν μου, καὶ
οὕτω νὰ πάυση ἡ νεογέννητος ἐπιβρόχη μου.

Ἐκπεπληγμένον τὸ διευθυντήριον ἀπὸ τὰς ταχέως προ-
όδους μου, ἐνησχολήθη μὲ δραστηριότητα εἰς τὸ νὰ μὲ
ρίψῃ. Περιστάσεις τινὲς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συμβῆσαι ὑπέδειξαν
εἰς αὐτὸ τὴν ἀρμόδιαν στιγμήν τοῦ νὰ μὲ κατασφύξῃ.

Ἀναγκάζομαι ἐνταῦθα, ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς μου καὶ τῆς
τοῦ υἱοῦ μου τιμῆς, νὰ ἐμῶ εἰς λεπτομερεῖς τινας, μολο-
ντί αἱ λεπτομερεῖαι αὗται ἀνήκουν εἰς τὴν ἱστορίαν.

Κρίνων τίς τὸν πολιτικὸν ἀνθρώπον ὡς τὸν ἰδιώτην,
θέλει πάντοτε κἀμὲ ἐσφαλμένους ἀποφάσεις. Τοῦτο συ-
συνέβη πολλάκις εἰς τὸν παρόντα αἶονα.

Λόγος εκφωνηθείς υπό της Α. Μ. του Βασιλέως.

Εἰς τὴν ἑναρξίν της Β'. Βουλευτικῆς Συνόδου Κατὰ τὴν 10. Δεκεμβρίου 1845

Κύριοι Βουλευταί, καὶ Κύριοι Γερουσιασταί!

Βλέπων ὑμᾶς ἐκ νέου συνηθροισμένους περὶ Ἐμὲ, χαίρω ἐγκαρδίως καὶ νομίζω ἑμαυτὸν εὐτυχῆ διότι λαμβάνω καὶ αὐτὸς ἐπίσημον ἀφορμὴν νὰ ἐκφράσω εἰς τὴν προσφιλή μας Ἑλλάδα, παρισταμένην ἐνταῦθα διὰ τῶν Ἀντιπροσώπων της, τὰ αἰσθήματα ἐκείνα, τῶν ὁποίων γέμει ἡ καρδιά μου, καὶ τὰ ὁποῖα καθοδηγοῦσι πάντοτε τὰς πράξεις μου.

Ἀρχομένης ἤδη σὺν Θεῷ της δευτέρας Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, καθὼς καὶ ἐπὶ της προηγηθείσης, θέλει ἐπικρατῆσαι ἡ αὐτὴ σύνεσις καὶ ἡ αὐτὴ εὐκρινὴς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη.

Τὰ πρῶτα βήματα της ἐλευθέρου πολιτείας δὲν ρυθμίζονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ παρ' Ἐμοῦ καὶ παρ' Ἰμῶν πολλοὺς ἀγῶνας καὶ ὑπομονὴν μεγάλην, εὐκολύνεται δὲ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὄρων τοῦ Συντάγματος τήρησιν.

Διατρέχοντες τὸ νέον τοῦτο στάδιον, ἐνδέχεται ν' ἀπαντήσωμέν ἕνα προσκόμματα· ἀλλὰ διὰ της ἀμοιβαίας ἡμῶν εὐκρινείας πάντα δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσιν. Ὅθεν πέπεισμαι ὅτι θέλετε ἐνώσει τὴν ἔμφρονα προσπάθειαν καὶ προθυμίαν σας μετ' ἡμῶν της Κυβερνήσεώς μου, πρὸς τὸ συμφέρον της πατρίδος.

Αἱ σχέσεις μου πρὸς τὰς ἄλλας Δυνάμεις ἐξακολουθοῦσιν νὰ ὑπάρχωσι πάντοτε φιλικαί, καὶ τοῦτο ἀναγγέλλω μετὰ μεγάλης ἀγαλλιάσεως. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἀνέλαθεν ὡς πρὸς τινὰς ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως καθήκοντα εὐγνωμοσύνης συνάμα καὶ ὑποχρέωσεων, τὰς ὁποίας διὰ νὰ δυνήθῃ προσηκόντως νὰ ἐκπληρώσῃ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ τακτοποιήσῃ μὲν τὰ εἰσοδήματα της, νὰ φανῇ δὲ φειδωλὸς περὶ τὰς δαπάνας καὶ νὰ ἐνθαβρύνῃ τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ὥστε παρασκευάζουσα οὕτω τὴν βελτίωσιν τοῦ μέλλοντος νὰ αὐξήσῃ τοὺς πόρους της.

Ἀπὸ τιαύτας ὁρμώμενος ἀρχὰς δὲν εὐίστασα νὰ παρα-

καλέσω τὰς τρεῖς Δυνάμεις, ὡς ἐγγυητριάς τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, νὰ συναίνεσωσιν εἰς τὴν ἀναγκαίαν ἀναβολὴν, ἕως οὗ φθάσῃ ὁ ἀρμόδιος καιρὸς της τακτικῆς ἀποτίσεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν παντὶ στένει νὰ ἐπιταχύνωμεν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἐκτιμῶσαι τὴν εὐκρινείαν μας καὶ τὴν ὑποίαν ἐδείξαμεν προθυμίαν, δὲν θέλουσι παύσει νὰ δίδωσι καὶ τοῦ λοιποῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὰ αὐτὰ της μέχρι τοῦδε εὐνοίας των δεύματα.

Παρεξηγήσεις συμβεβηκότων τινῶν πλησίον τῶν ἀρκτικῶν μεθοριῶν τοῦ Βασιλείου ἐπαπέλησαν νὰ διαταράξωσι τὰς κατ' ἐκείνην τὴν χώραν φιλικὰς της Κυβερνήσεώς μου σχέσεις. Μετ' ὀλίγον ὅμως ἐπιγενομένων εὐκρινῶν διακοινώσεων, ἐπανήλθεν ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη. Δὲν ἤθελον ἀναφέρει παντελῶς τὴν περίστασιν ταύτην, ἀν δὲν ἐμαρτύρει τὴν ἐπικρατοῦσαν μεταξὺ τῶν δύο γειτονεούτων τόπων ἀρμονίαν. Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοῖ, δὲν θέλω παύσει νὰ κατευνάω πάντα σάλλον, καλιστῶν φιλικωτέρας, ὅσον οἶόν τε, τὰς διαθέσεις τῶν δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν, ὡς ἐξίσου ἐπωφελεῖς εἰς τὰ κοινὰ αὐτῶν συμφέροντα.

Ἐψηφίσατε ἤδη, Κύριοι, ἐκ συμφώνου μετὰ της Κυβερνήσεώς μου ὄργανισμὸν διοικητικὸν ἀρμοδιώτερον καὶ ἰσχυρότερον τοῦ προϋπάρχοντος. Κατεβάλετε τὰ πρῶτα θεμέλια οἰκονομικῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ κατεστήσατε τὸ μὲν βῆρος τῶν φορολογουμένων ἐλαφρότερον, τὴν δὲ εἴσπραξιν εὐκολωτέραν. Θέλει εἶναι ἰσρὸν της Κυβερνήσεώς μου χρέος τὸ νὰ φροντίσῃ εἰς τὴν τελειοποίησιν τοιούτων εὐεργετικῶν θεσμῶν, νὰ προτείνῃ δὲ καὶ ὅσους ἐτι ἄλλους καταδείξῃ κατόπιν ἀναγκαίους ἢ πείρα. Ἐλπίζω ὅτι ἡ σύντομος περὶ τοιούτων μεγάλων συμφερόντων της Κυβερνήσεώς μου μέριμνα θέλει δείξει τὴν εὐγνωμοσύνην μου δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ στέμματος ἐπράξετε.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὲρ της παιδείας μετ' ἀξιοπαύου ζήλου βεβουλευμένων, θέλουσι γίνεαι ἀντικείμενον τῶν ἐμβριθῶν σκέψεών σας διάφορα ὀργανικὰ νομοσχέδια ἀφορῶντα ταύτην. Συγχρόνως δὲ θέλετε ἐπιμεληθῆ, κατὰ τὴν εὐχὴν πάντων, νὰ προσδιορίσῃτε καὶ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν ἐπισκοπῶν.

Τὰ της ἐκκλησίας ἐνασχολοῦσι πολὺ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν μου· ἐπομένως ἡ Κυβερνήσις μου ὄχι μόνον προ-

νοεῖ περὶ της ἐσωτερικῆς εὐμερίας της ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν ἱεράν της ἀνεξαρτησίας της παρακαταθήκην, φυλάττει ἐνταυτῷ καὶ θέλει φυλάξει πάν ὅτι συνδέει αὐτὴν δογματικῶς μετὰ της ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Διάφορα καὶ ἄλλα προβουλευματα συντελεστικώτατα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν της Πατρίδος θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὴν μελέτην καὶ συζήτησιν σας.

Αἱ δημοικαὶ πρόσδοσι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἐλεγχον ἐξασφαλίζοντα τὴν χρῆσιν των κατὰ τὰς χρείας τοῦ φορολογουμένου λαοῦ καὶ τὸν σκοπὸν τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, ὁ περὶ Νομαρχικῶν Συμβουλίων Νόμος νὰ συμπληρώσῃ τὰς Συνταγματικὰς καὶ διοικητικὰς τοῦ Κράτους θερμοθεσίας, ὁ δὲ περὶ στρατολογίας νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ συμφέρον ἐνταυτῷ τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν.

Θέλουσι πρὸς τούτοις σὰς ὑποβληθῆ καὶ ἕτερα τινὰ νομοσχέδια ἀφορῶντα τὴν ἐμπέδωσιν της δημοτικῆς ἡσυχίας, τὴν ἐξασφάλισιν της ἰδιωτικῆς κτήσεως καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν δασῶν μας ἀπὸ τοῦ καταστρέφοντος αὐτὰ πυρός. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ ἀσφάλεια εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον της βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ της κοινῆς πίστεως.

Ἐπιτροπὴ διωρίσθη ἤδη διὰ νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν εὐχὴν της Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τὰ δικαιώματα καὶ τὰς θυσίας ἐκείνων, ὅσοι εἶναι πρόπον νὰ λάβωσι τὴν ὀφειλομένην εἰς αὐτοὺς ἀμοιβήν, προτείνουσα καὶ τὴν τρόπον της ἐκπληρώσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου της πατρίδος χρέους.

Ἐχομεν χρῆστας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος· ἀς ἐνατενίσωμεν ἄρα εἰς αὐτὸ μὲ πίστιν καὶ θάρρος. Ἡ Ἑλλὰς φέρει ἐνδοξὸν ὄνομα, ἡγωνίσθη δὲ τοσαῦτον εὐκλεῶς ὑπὲρ της ἀνακτήσεως τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου πρώτη αὐτὴ ἔδωκεν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τὸ παράδειγμα, ὥστε ἀδύνατον φαίνεται νὰ ἐλπίσῃ ματαίως τὴν συνδρομὴν πάσης εὐχῆς γενναίας. Ἡ Θεία Πρόνοια, ἥτις οὐδέποτε μὰς ἐγκατέλιπε, παρασκευάζει βεβαίως λαμπρὰν τὴν τύχην της. Ἀς ἀναδειχθῶμεν λοιπὸν ταύτης ἄξιοι· ἀγωνιζόμενοι μὲν διὰ παντός ὑπὲρ τοῦ κοινῶν καλοῦ, ἀπονέμοντες δὲ εἰς τὸν Ἰψιστον εὐγνωμοσύνην ἀπερίοριστον διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐλέη.

Κηρύττω τὴν ἑναρξίν της Β'. Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἐθεωρήθησαν ὡς ἐγκλημά μου αἱ καταδικαὶ αἱ συμβῆσαι ἐν Παδία, Λιβόρω, Ἀρκουάτῃ καὶ Μάρκαις, καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καταδικαζομαι. Αἱ καταδικαὶ αὗται ὑπερβλήθησαν ἀπὸ τὰς περιστάσεις, καὶ ἐξετελέσθησαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Ἄν ἤθελα βραδύνει νὰ διατάξω τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ὁ στρατὸς κατεστρέφετο, εὐδὲ ὑπῆρχεν ἄλλο σωτηρίας μέσον· ἀνεῦ δὲ της ἀνάγκης ταύτης, δύναται τάχα νὰ ὑποβῆθῃ ὅτι ἐγὼ, ὅστις ὑπὲρ της προόδου μου εἶχον μεγίστην ἀνάγκην ν' ἀγαπῶμαι ἀπὸ τοὺς λαοὺς της Ἰταλίας, ἤθελα διατάξω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καταδικῶν αὐτῶν; Ἐν τῇ Εὐρώπῃ δὲν χύνεται πλέον ἀνωρελῶς τὸ ἀνθρώπινον αἷμα.

Ὅτε ἀπεστάτησαν τ' αὐτοκρατορικὰ φέουδα, εὐρισκόμεν εἰς κρισιμωτάτην θέσιν, καὶ δὲν ὤρεται τὸ νὰ γνωρίζῃ τις ποῦς μ' ἔσκαλεν εἰς τὴν θέσιν αὐτήν, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ πῶς ἐξήλθον της περιπλοκῆς ταύτης. Ἰδοὺ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ θῆσις μου, καὶ ἃς κρίνωσιν ὅσοι γνωρίζουν τὸν τρόπον καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι κατεῖχον τὴν πόλιν τοῦ Μεδιολάνου, ἥτις κατ' ἐπιφάνειαν ἦτο δημοκρατικὴ, ἀλλ' ἡ ἀμορφὸς ἐκείνη δημοκρατεία ἦτον ἔργον μικρᾶς τινος μερίδος ἀνθρώπων, θεωρούμενων ὡς ἰσχυρῶν ἐνεκα τὴν παρουσίαν μου, καὶ οἱ ὅποιοι κατετρέχοντο μᾶλλον ἀπὸ τὸ αἰσθημα της φιλοδοξίας των, παρά ἀπὸ τὸ της ἐλευθερίας.

Ἄν μεταξὺ τῶν δημοκρατῶν αὐτῶν εὐρίσκειτο κατὰ τὴν ἰκανὸς τις καὶ ἀνήκων εἰς τὴν ὑψηλὴν τάξιν τῶν πολιτῶν, τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀνήκεν εἰς τὸν ὄχλον καὶ τοὺς τεχνίτας. Ὀλίγον ἐδύναιτο νὰ βασισθῆ τις εἰς σύνοδον οὕτω πως συγκατεμένην, καὶ ἐγὼ ἐπεθύμουν πάντοτε νὰ πιστοποιηθῶμαι εἰς ἀσφαλῆς βάσεις.

Γοητευμένος ἀπὸ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας μου ὑπέπεσα εἰς σφάλμα, αἱ συνέπειαι τοῦ ὁποίου ἐδύναιτο νὰ ἐπιφέρωσι δυστυχίστατον ἀποτέλεσμα εἰς τὴν δόξαν μου καὶ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Ἡζίουσιν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ κυριεύσω τὴν Μάντοβον ἀνεῦ ἀρκετοῦ πυροβολικοῦ, εἰς ὧρα μάλιστα καθ' ἣν αἱ Σίρμι καθίστανται θανατηφόροι εἰς τὰ περίεξ της πόλεως ταύτης, καὶ καταστρέφω τὸν ἐχθρικὸν στρατὸν, καὶ κατὰ κτήσω τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν καὶ νὰ ὑποτάξω τὴν Βενετίαν. Τοῦτο ὑπῆρξε, τὸ ἐπαναλέγω, σφάλμα, καὶ σφάλμα μέγιστον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐνεπιστεύθην εἰς κένεον ἀπὸ τοὺς στρατηγούς μου, ἀλλὰ μόνος μου τὸ ἐγνωρίζω καθ' ὅλην τὴν ἐκτασίν του. Μολοντοῦτοσχεποῦ ἐδύνθημ νὰ τὸ διορθώσω, ἀπηλλάχθην κατὰ τὸ ἡμισυ ἀπὸ τὰς συννεπείας του. Ἡμεγάλη προθυμία μου ἐπεσώρευσε τόσους κινδύνους περίεξ ἐμοῦ, τοὺς ὁποίους διαλογιζόμενος, αἰσθά νομαι καὶ νῦν ἀκόμη τὸ καρδιοκτύπημα τὸ ὁποῖον ἠθάνθην τότε.

Ἡ Μάντοβα ὑπερασπίζετο ἀνδρείως. Ὁ Πάππας καὶ ἡ Βενετία ἐφωπλίθησαν. Ὁ Βασιλεὺς της Νεαπόλεως ἐβαλεν εἰς κίνησιν ὄλας του τὰς δυνάμεις, καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐπικράτεια ἠτοιμάζετο νὰ κινήθῃ, ὡς ἐπράξε μετ' ὀλίγον, εἰς τὸν τρόπον λίαν τρομακτικόν. Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν φεοῦδων εἶχεν ἐπαναστατήσῃ τὸ πλεῖστον μέρος, καὶ πρὸς πλήρη δυστυχίαν μου ὁ στρατηγὸς Βοῦρμσερ εἶχε φθάσει αἰφνης, διὰ νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀφίξιν ἄμα ἐπληροφορήθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Τυρόλου ἐξύπνισαν ἀπὸ τὸν λήθαργόν των, καὶ ἐφάνησαν εἰσομαι τοῦ νὰ με καταβλήψωσι. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν ἦτον ἐρωτῶ ἡ θέσις μου λίαν κρίσιμος; Ἡ

παρμικροτέρα ἐκ μέρους μου ἀδυναμία κατέσπερε καὶ τὴν δόξαν καὶ τὸν στρατὸν μου, καὶ ἤθελα εἰσθαι δυστυχίστατος, ἀν τὰ στρατεύματά μου ἤθελον μαντεύσει τοὺς φόβους μου. Ὁ Γάλλος στρατιώτης δὲν ἐπιθυμῆ νὰ γνωρίζῃ ὅτι εὐρίσκειται εἰς κίνδυνον· ἐν δὲ τιαύτῃ περιπτώσει τὸ νὰ κρύπῃ τις τὸν κίνδυνον εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ὀδηγῇ, εἶναι τὸ συνειτώτερον μέτρον.

Μεταξὺ τῶν κακῶν τὰ ὅποια μὲ ἐπεριστοίχισον, τὸ θορότερον ἦτον ἡ ἐπαναστάσις τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρισκόμεν. Τὸ κακὸν λοιπὸν κατεσταίνετο ἀθεράπευτον, καὶ ἐπρεπε νὰ δώσω τρομερὸν παράδειγμα διαχύνων τὴν σωτηριώδη φρίκην· ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς μ' εἰσενοχῶρει, τὸ παράδειγμα ὑπῆρξε καίταχὺ καὶ τρομακτικόν· τὸ δὲ ἀκατανόητον ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐνετύθην προήλθε, χρησιμῆται ὡς ἀρκετὸν δικαιολόγημα εἰς τὴν κατήρησιν ἥτις γίνεται κατ' ἐμοῦ.

Ὁ λαίλαψ ὅστις ἐπρόκειτο νὰ ἐκτραγῆ ἐπ' ἐμοῦ, διελύθη ὡς ἐκ μαγείας, καὶ εἰσῆλθον ἐκ νέου εἰς τὴν ὁδὸν τῶν πολεμικῶν ἐπιτυχιῶν μου.

Τὴν ἐνήργησε τότε τὸ διευθυντήριο; Διὰ νὰ με καταστρέψῃ ὠρελήθη ἀπὸ τὰς ἐπαναστάσεις της Ἰταλίας ἀπὸ τοὺς ἐκτάκτους φόρους τοὺς ἐπιβληθέντας εἰς τινὰς ἡγεμόνας, καὶ ἀπὸ τινὰ εἰδικῆν ἀγγραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔλαθον τὸ παρμικρὸν μέρος. Ὅλας ταύτας τὰς πράξεις ἀπέδωκαν εἰς ἐμὲ οἱ ἐφημεριδογράφοι δι' ἐξόδων του, προσπαθήσαντες νὰ με καταστήσωσι μισητὸν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης· ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον, διότι εἶχα λάβει τὰ μέτρα μου.

Ὅλαι αἱ δολοφλοκίαι αὗται με ἤσαν ἠγνωσταί· ἐθεώρησα ὁμως καὶ ὡς ὠφέλιμον καὶ ὡς ἐντιμὸν ἐνταυτῷ νὰ στέ-

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οι κύριοι έμποροι ή οι βιομήχανοι τής πόλεως μάς παν τός πολιτικού χρώματος ή φατρίας, πρός δείγμα εύγνωμοσύνης των πρός τον πρόδλίγου Διοικητήν μας και ήδη εκπληρωθέντα Νομαρχικά καθήκοντα κύριον Ίωάννην Σουτσο, διά τον συνετόν και δίλωσ άμερόληπτον τής διοικήσεως του τρόπου, έπεμψαν πρός αυτόν έσχάτως έγγραφόν των εύχαριστήριον συντροφευμένον με άδαμαντίνην βελόνην, δι' ου έκφράζουσι τον πρός αυτόν σεβασμόν και τήν εύγνωμοσύνην των.

Ο κύριος Σουτσοσ έδυνήθη διά του συμβιβαστικού τρόπου του να ένωση τά διεστώτα, και δείγματα τούτου είναι αι έκλογαι των έμποροδικών και των μελών τού επί μελητηρίου μας, αι όποιασ άπεπερατώθησαν έν άρμονία και ήσυχία.

ΒΟΥΛΗ.

Σήμερον συνήλθεν ή Βουλή, διά να προχειρίση τον Πρόεδρον, τούς Αντιπροέδρους και τούς γραμματείς τής.

Βουλευται παρόντες ήσαν 108.

Ψηφοφορίας δι' μυστικής γενομένης, άπεδείχθη το εξής αποτέλεσμα.

Ο Ρήγας έλαβε ψήφους 66.

Ο Μεταξάς » » 30.

Ο Δελιγιάννης, ό πέρυσι προεδρεύσας. 12.

Οθεν άνηγορεύθη ό Ρήγας.

Η έκλογή των Αντιπροέδρων και των γραμματέων άνεβλήθη διά τήν αύριον.

Μετά δε ταύτα ό νέος Πρόεδρος εξέφωνησε το εξής λογίδριον.

Κύριοι Βουλευται και
συναδελφοί.

Σας εύγνωμονώ, διά τήν όποιαν έδειξατε πρός έμέ έμ-

πιστοσύνην, περιβαλόντες με διά τής ψήφου σας, με έν των μεγαλητέρων αξιωμάτων τής πολιτείας.

Γνωρίζω, κύριοι, τό σοβαρόν και σπουδαίον του τοιούτου αξιωματος. Άλλά έχων τήν τιμήν να διευθύνω τάς συνεδριάσεις άνδρών έλευθέρων και έμπροσθεν από τά ευγενέστερα του πατριωτισμού αισθήματα, αναδέχομαι τούτο με θάρρος, πεπεισμένος ότι διά τής πατριωτικής συνδρομής σας θελετε διευκολύνει τήν διαχείρισιν των έμβριθών καθήκόντων μου.

Όσον τό και' έμέ, κύριοι, θέλω καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν, δυναμένην να δικαιώση τάς προσδοκίας, αιτινες σας ώδήγησαν να με τιμήσητε με τήν ψήφον σας.

(έκ του Χρόνου)

— Αντιπρόεδροι τής Βουλής διορίσθησαν οι Βουλευται κύριοι Καλιφρονάς και Καίρης.

— Με τήν μεγαλητέραν ήσυχίαν και εύταξίαν άπεπερατώθη ή βουλευτική τής Υδρας έκλογή, και βουλευται άνεδείχθησαν οι κύριοι Κουντουριώτης, Δοκός και Κριεζής, άπαντες άνδρες αξιότιμοι και φίλοι τής τάξεως και τής ήσυχίας.

Όσοι έφωνάσκουν ότι εις τήν Υδραν δέν δύναται να γίνη νέα έκλογή άνευ αίματοχυσίας, άς πεισθώτιν ήδη ότι οι νόημονες τής Ελλάδος λαοί δέν αποφασίζουν να διακινδυνεύσασιν τήν ήσυχίαν και τήν ασφάλειαν τήν όπείν άπολαμβάνουν, και να χύσωσιν αδελφικόν αίμα, χάριν βχ διούργων των όστινες υπό τό πρόσχημα του πατριωτισμού προσπαθούσιν να αναστατώσωσιν τον τόπον και να φέρωσιν τήν άναρχίαν.

— Έκ του αποτελέσματος των άρχαιρειών έν τή Βουλή άπεδείχθη ότι οι μέν Μαυροκορδακιότι έχουν μόνον δώδεκα ψήφους έντός αυτής, οι Μεταξικοί τριάκοντα και οι ύπουργικοί εξήκοντα εξ. Το ύπουργείον λοιπόν έχει και θέλει έχει και κατά τήν ένεστώσαν σύνοδον άρκετά μεγάλην πλειονοψηφίαν, ώστε είναι άκλόνητον.

— Όστις θέλει να γνωρίση κατά πόσον έκορυφώθη ή κακοήθεια του περιοδικού μας τύπου, άς ευαρεστηθή να αναγνώση τό ύπ' αριθ. 104 φύλλον τής Καρτερίας, καθ' ό πρεια να περιμένη έκαστος να έζη έαυτόν κατακρινόμενον διά τού τύπου και διά τάς άθωωτέρας ιδιωτικάς πράξεις και διασκευάσεις του, αι όποισι άν τουλάχιστον ήθελον έκτίθεσθαι ως πράττονται, ήθελεν εισθαι όλιγώτερον τό δυσύχημα, άλλ' ύπερδουλικούνται κατά τοσούτον, ώστε ό δη-

μοσιεύων τοιαύτας άνοησίας και ψεύδη δημοσιογράφος και τάπτυστος καταστένεται.

— Άκρα ήσυχία ένυπάρχει εις τε τήν πρωτεύουσάν μας και εις όλον τό κράτος.

— Ο περιοδικός τής Κωνσταντινουπόλεως και τής Σμύρνης τύπος συγχάριται τούς λαούς τής Τουρκίας, διά τά καλά όσα ύπόσχεται εις αυτούς ό διορισμός τής Α. Ε. του Ρεσσίτ Πασσά εις τό των Έξωτερικών ύπουργείον, ένεκα των άρετών, τής συνέσεως και των πολιτικών γνώσεών του. Συμφωνούντες δε και ήμεις με τήν γνώμη του περιοδικού τής Τουρκίας τύπου, πιστεύομεν ότι διευθύνοντας του εξ: Ρεσσίτ Πασσά τό των Έξωτερικών Υπουργείον, θελουν συσφιγχθή οι μετα τής Υψηλής Πόρτας φιλικοί δεσμοί τής Κυβερνήσεώς μας, οι όποιοι θελουν τείνει εις τό να εξασφαλίσωσι σημαντικώτατα τά συμφέροντα του έμπορίου και τής ναυτιλίας μας.

Χρήσις τοϋ οίνου πνεύματος άντι άνθράκων.

Άξιωματικός του Βασιλικού ναυτικού τής Γαλλίας έπρότεινε να αντικαταστήτωσιν εις τούς άνθρακας, επί των άτμοκινήτων πλοίων, τό οινόπνευμα. Το ύπουργείον των ναυτικών διέταξε να γίνωσι πειράματα εις τούς νυστάθμους του βασιλείου και να δοκιμασθή ό προτεινόμενος νέος τρόπος θερμανσίας. Αν τά πειράματα ταύτα φέρωσιν τό ποθούμενον αποτέλεσμα, θελει γίνεαι άμέσως αξιόλογος μεταρρύθμισις περι τήν άτμοπλοίαν, πρώτον τής Γαλλίας ή επομένως των άλλων εθνών. Τα πλεονητέματα τά όποια παρουσιάζει ή χρήση του οίνου πνεύματος άπέναντι τής χρήσεως των γαιαθράκων είναι άνυπολόγιστα. Αντι ύλης όγκωδεστάτης φέροντα ύλην βρευστήν με μεγάλην θερμντικήν δύναμιν, τά άτμόπλοια ήδύναντο εύκόλως να στέλλωνται εις μακρούς πλόας, χωρίς να έχωσιν ανάγκην να πρακάζμπτωσι διά να λαμβάνωσιν άνθρακα. Τα κενά τά όποια πληροϋσι σήμερα άνθρακες, ήθελον κατέχει πραγματεΐαι, έπιβλάται ή στρατιώται κατά τον διορισμόν του πλοίου. Φίνετα λοιπόν, πόσον κατά τούτο μόνον είναι επιθυμητή ή επιτυχία. Άλλά πόσω μάλλον ήθελε ώφελήσει τήν γεωργίαν! Η άμπειλουργία μάλιστα, ή σήμερα κατά πολλά πάσχεισιν, ήθελε λαβει μεγίστην άνακούφισιν.

(Έκ τής Αμαλθείας.)

νοχωρήσασιν άμέσως τό διευθυντήριον, να ψεύσασιν τας φήμας ταύτας. Είναι αδύνατον να μην έγνωρίσεν εκ τής επιστολής τήν όποιαν έπεμψ εις αυτό, ότι έγνωρίζω μέρος τής αληθείας, και μολοντούτο άπερξάσασιν να άρνηθή τά πάντα. Η άρνησίς του σύμφωνος κατά πάντα με τήν δειλίαν του, τό ήνάγκασε να με κήμη άπάντησιν, ήτις είναι τό άριστούργημα τής χαμερπειάς και τής ύποκρισίας. Η τοι αύτη του διευθυντηρίου επιστολή άποτελεί μίαν των έποχών τής ζωής μου: διότι εξ αυτής κατά πρώτον έβεβαιώθη, ότι άνευ κινδύνου ήδύναμην να έλπίσω τήν διευθυσιν τής τύχης του έθνους.

Εις μάτην έχαλκεύθη κατ' έμεν νέος λιβελλος ένεκα τής σκανδαλώδους τύχης του Σαλικέτου. Ο λιβελλος αύτος όλίγον με ένοχοποίησε, και μόνος ό Συντάκτης αυτού κατωχύθη, διότι έχων διαθέσει καλώς ύπέρ έμου τήν κοινήν γνώμην, ώστε τά μέλη του διευθυντηρίου εκόντα άέκοντα ώπειλον να συμμορφώσωσι με αύτην.

Επιστολή, τήν όποιαν με διεύθυνε τό διευθυντήριον εις τον στρατόν τής Ιταλίας, με έπληροφόρησεν άρκούτως περι τής δειλίας του: άλλ' όστι με έπαρκείνησε να τό περιφρονώ είναι, ότι κατεχώρηθεν εις τας εφημερίδας, και έτοιχοκάλησεν εις τας όδοϋς προκήρυξιν του δικαιούσαν τήν πρός έμέ διαγωγήν του. Έρωτώ πάντοτε έμυτόν, πώς αξιότιμος στρατηγός όςος ήτον ό Χόσος ύπέγραψε τοιαύτην προκήρυξιν!

Κυβέρνησις ήτις όλίγον σέβεται έαυτήν, και ταπεινούται τοσούτον ώστε να δικαιολογηθή πρός ένα στρατηγό τής, έπρεπεν εξ ανάγκης να πολλαπλασιάσασιν τας έλπίδας μου. Έθιώρουν λοιπόν ως βέβαιον σχεδόν ότι ή Γαλλία δέν ήθελεν ύπακούσει επί πολύ εις τοιούτους κυρίους. Μο-

λουτούτο κόπτον τό ξίφος μου πλέον άφ' ό,τι άπήγουν άπ' αυτό, με έθεσε διά μιαν ήμετέρας του σταδίου τό όποιον τοσούτον εύτυχώς διέτρεχον. Τούτο δε συνέθη διότι ήνάγκασε τήν Αυστριαν να ζητήσασιν ειρήνην.

Είναι αληθές ότι διά του ξίφους μου ύψώθη, και ότι τό να τό βάλω εις τήν θήκην, ήτο τό αυτό ως να ήθελα άφαιρέσει έγώ αυτός άπ' έμαυτόν τά μέσα του να ύψωθώ περιπλέον. Κατενόησα μεν τούτο, άλλά δέν ήθέλησα να θυσιάσω τήν Γαλλίαν ύπέρ τής προσδου μου, στερωδών αύτην των τής ειρήνης πλεονεκτημάτων. Ιτως ήθελα φανή ήττον έλευθέριος, άν δέν ήλιπίζα ότι ύπογράφων τήν ειρήνην, ήθελα κάμει έπίδειξι ντινά εις τήν Κυβέρνησιν τής δημοκρατίας. Τά δημιουργήματα και οι φίλοι μου με έβεβαίωσαν περι τούτου, και ιδίως ό αδελφός μου Λουκιανός, όςος με ύπέσχετο τότε περισσότερα άφ' όσα ήδύνατο να κατορθώσασιν.

Αν άφ' ενός επεθύμουν να λάβω μέρος εις τήν Κυβέρνησιν του κράτους, άφ' ετέρου είχε συμφέρον τό διυθυντήριον να με άπωθή άπ' αύτην: αυτό έπέτυχε θαυμασίως, και έγώ ήδον έμαυτόν πλησίον του να λησμονηθώ.

Ο Γάλλος εύκόλως εξάπειται ύπέρ ήρωος τινός, όσάκις λαμπρά τις πράξις αυτού διδαι εις αυτόν τοιούτον τίτλον. Άλλ' άν ό ήρωας όύτος επανέληθε εις τον ιδιωτικόν βίον, όλιγοί τίμιοι άνθρωποι τον ένθυμούνται, και άπόδειξις τούτου είναι ή τύχη του Μορώ.

Επειδή έχων επεύσει όρμητικώτατον έπρον, δέν ήθελα ύποφέρει να έδω αυτόν χωνούμενον έντός του έπιστασιού. Μετρών όθεν τας ζήμιας τας όποιας ήθελα ύποστγή άν ή άρχή μου ήθελε διαρκέσει, επεχειρίσθη τό πών πρός καταπαυσιν τής και επειδή ή Εύρώπη δέν μοι προσέ-

φερε πλέον κάμμιαν ένσυχύλησιν, έφεύρον τήν έκστρατείαν τής Αιγύπτου. Μολοντί διά τής έκστρατείας αυτής ήθελε χειροτερεύσει ή κατάστασις μου, συλλογίζόμενος όμως ότι ή επιχειρίσις αύτη ήδύνατο να περαιωθή αίσιως, με εύχαρίστησιν ήδον ότι ή Γαλλία ήθελεν άποκτήσει έντευθεν άπειρα πλεονεκτήματα. Η Αγγλία ήτο τότε πεπεισμένη περι τούτου, και ή έπερχομένη γενεά θέλει εισθαι σύμφωνος με τήν γνώμην τής.

Αυτόχρονην συκοφαντίαν είναι, τό να κατακρίνη τις τό Διευθυντήριον ότι συνέλαβε τον σκοπόν τής κατακτήσεως τής Αιγύπτου, διά να απαλλαχθή άπ' έμού πέμπων με εκει. Είναι λέγω αυτόχρονην συκοφαντία τούτο, διότι τό σχεδίουν ύπήρξεν όλωσ διόλου ιδιόν μου. Πιθανόν μεν είναι ότι τό Διευθυντήριον συναίνεσαν εις τό σχεδίουν μου αυτό ήλιπεν ότι δέν ήθελε με επανείδει πλέον επιστρέφοντα εκειθεν, άλλά τούτο είναι αυτόχρονην εικασία, και εις τοιαύτας περιστάσεις άπαιτούνται θετικαι άποδείξεις.

Η άναγέννησις των τής Αιγύπτου κατοίκων ήθελε με τιμήσει μεγάλως: άλλ' αύτη ήτον αδύνατον να κατορθωθή. Οι λαοί εκεινοι, όλιγων τινών εξηκουμένων, είναι έν γενει άναίσθητοι ένεκα του δεσποτισμού. Ονητοί γυμνοί παντός γενναίου φρονήματος, είναι ήλικώς και φυσικώς άνίκανοι να εκτιμήσωσι τας άγχιθεργίαις του ευρωπαίου έξευγενισμού, και να εύλογήσωσι τήν χείρα του νομοθέτου, όστις ήθελε δώσει εις αυτούς τήν των άλλων ένθων αξιοπρέπειαν. Πολλάκις άπεπειράθη να μιμηθώ τον Ομάρ και τον Μωάμεθ, δι' άλλου μέσου όμως: άπεπειράθη δηλαδή να προσκαλέσω διά του ξίφους τούς λαούς τής Αιγύπτου να άπολαύσωσι τά δικαιώματα των άλλών συμπερόντα ιδιαι έρχ μου μάλλον με επητήχουν.

Διά του παρρητήματος του προηγουμένου φύλλου μας αποδείχτηκε, ότι ήσαν αυτόρημα συκοφαντία όσα κατὰ του κυρίου Γωσήφ Ησαίου έδημοσίευσεν ό συντάκτης της Έλπίδος, έπρ.οκαλέσαμεν τους κυρίους Δημήτριον Καραλην και Άνδρέαν Φαίτην, γνωρίζοντας όλα τὰ περιστατικά τὰ όποια ανεφέραμεν, να φεύσωσι, χάριν της αληθείας και της δικαιοσύνης, ταύτην την του συντάκτη της Έλπίδος συκοφαντίαν. Ούτοι δέ οι κύριοι, μετά των όποιων δέν μάς συνδέει δεσμός στενης φίλιας και οικειότητος, ως τίμιοι και εύσυνείδητοι άνθρωποι μάς έδειύθουναν τό έπόμμενον έγγραφόν των, τό όποιον δημοσιεύομεν, διά ν' αποδείξωμεν ότι ή τιμή και ή ύπόληψις του Έλληνοσ τρέχει ήδη μέγιστον κίνδυνον ως εκ της κακοηθείας και της διαφθοράς, εις την όποιαν κατήτησεν ό περιοδικός τύπος μας, ένεκα των παθών τὰ όποια κατὰ δυστυχίαν έκορυφώθησαν.

Κύριε Συντάκτη του Έρμου!

Ανεγνομεν τό ύπ' αριθ. 275. φύλλον της Έλπίδος, και τό ύπ' αριθ. 328 Παράρτημά σας. Παρηρηδημόντες κατ' εκείνην την έποχήν εις Ζάκυνθον, γινώσκομεν τὰ μεταξύ του κυρίου Άριστειδου Γεωργίου Ησαίου, και των έμπόρων κυρίων αδελφών Βλασιών συμβάντα, και πεποιθθαμεν ότι ό κύριος Γωσήφ Ησαίας είναι έντελώς ξένος, ως πᾶς τίς άλλος από τὰ ειρημίνχ γεγονότα. Συνομολογούμεν ότι ό Κύριος Γωσήφ Ησαίας δέν έφυγαδεύθη άλλ' άνεχώρησεν άπλωσ από την Ζάκυνθον, κατὰ τὰς αυτὰς διατυπώσεις και καθ' όν τρόπον άναχωροῦσιν όσοι διά συμφρόνιτά των μεταβαίνουσιν από ένα εις άλλον τόπον.

Προσκληθέντες όμολογούμεν ταῦτα χάριν της αληθείας.

Έν Σύρω την 11. 10βρίου 1845.

Δ. Μ. Καραλης

Α. Φαίτης.

Αριθ. 165.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο

Ειρηνοδίκης Τήνου

Δηλοποιεί

Ότι ό Κ. Γωσήφ Πηλότος μακαρονοποιός, όφείλω διά

της από 24 8βρίου 1844. ύπ' αριθ. 5288 Συμβολαιογραφικής όμολογίας του εις τον Κ. Νικόλαον Σκαρμαγκᾶν έμπορον δραχμάς 650 δι' ας τό ειχεν ένυπόθηκον την ένταῦθα κειμένην απόθηκην του, πλησιάζουσιν προς άνατολάς με την οικίαν της Κ. Λουτζίκας συζύγου Γωσήφ Σποδαρου, προς άρκτον με την απόθηκην του Γεωργίου Άλμπέρτου, και προς μεσημβρίαν με την δημοσίαν όδον, την όποιαν ήγόρασε παρά της Κ. Μαρίας χήρας Γιάννη, ως εξάγεται εκ του από 27. Οκτωβρίου 1843 ύπ' αριθ. 4653 Συμβολαιογραφικού πωλητηρίου. Όφείλων προσέτι ό αυτός Πηλότος εις τον ήθέντα Σκαρμαγκᾶν έτέρως δραχμάς 200 προς εξασφάλισιν των όποιων τῶ παρεχώρησε την έτέραν απόθηκην του κειμένην ένταῦθα, συνεχωμένην και συγκοινωνούσαν με την πρώτην την όποιαν ήγόρασε παρά της Κ. Μαρματιούλας Διδαρίου, αυτεδέλφης της Μαρίας Γιάννη, ως δηλούται εκ του από 23. Μαΐου 1844 ύπ' αριθ. 163 πωλητηρίου έγγράφου συνταχθέντος υπό του Κ. Ι. Ίβου ύποπροξένου Γραμματέως του έν Αίγυπτῶ Έλληνικού Προξένου Μ. Τσιτσα, τό όποιον πωλητήριον ό όφειλέτης έγύρισε δι' όπισθογραφήσεως εις τον δανειστήν του την 7. Φεβρουαρίου Ε. Ε. λόγω ένεχύρου. Οι μνησθέντες Νικόλαος Σκαρμαγκᾶς και Γωσήφ Πηλότος έμφανισθέντες αυθορμήτως ένώπιόν μου, και συμβιβασθέντες μεταξύ των συνετάχθη παρ' έμου ή από 14 Δεκεμβρίου Ε. Ε. ύπ' αριθ. 119 Συμβολαιογραφική πράξις, δι' της ύποχρεούται ό Γωσήφ Πηλότος να εκποιήση και άπαλλοτριώση έκουσίως τας ειρημίνχας δύο απόθηκας του, διά να πληρώση εκ του τιμήματος αυτών τό προς τον Κ. Ν. Σκαρμαγκᾶν χρέος του εκ δραχμῶν 850. και τους τόκους αυτών μέχρι της αποπληρωμής, και ανέθεσαν τον πλειστηριασμόν των ειρημίνων δύο απόθηκῶν, δυνάμει των άρθρων 1080 και 1081 § 1 της Πολ. Δικονομίας εις τον Ειρηνοδίκην Τήνου Στέφανον Κονδύλην διωρίσαντες αυτόν επί του πλειστηριασμοῦ ύπαλληλον. ό δέ πλειστηριασμός θέλει γίνει την 13 Ίαννουαρίου 1846 ήμέραν Κυριακήν ένταῦθα εις την αγοράν της πόλεως κατὰ την έπιτόπιον συνήθειαν, και κατὰ τὰς παριπλειστηριασμοῦ διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας, και άρχομένου την 10 ώραν Π. Μ. Ξίλει λήξει την 12 ώραν ήτοι την μεσημβρίαν.

Κατὰ συνέπειαν της ειρημίνης συμβιβαστικής πράξεως ή παρούσα δηλοποίησις θέλει καταχωρηθῆ άπαξ εις την έν Σύρω εκδιδόμενην έφημερίδα ό Έρμης.

Έγένετο έν Τήνω την 19 Δεκεμβρίου 1845.

(Τ. Σ.)

ό Ειρηνοδίκης.

Στέφανος Κονδύλης.

Αντίγραφον της παρούσης θέλει τοιχοκολληθῆ εις την αίθουσαν του Ειρηνοδικείου τούτου, και έτερον εις την αγοράν της πόλεως ταύτης, τὰ όποια παραγγέλλεται ό παρά τῶ Ειρηνοδικείῳ τούτῳ Κλητήρ Νικόλαος Μινάρδος να ενεργήση.

Διά τό άκριβές της αντιγραφῆς.

Έν Τήνω την 19 Δεκεμβρίου 1845.

(Τ. Σ.)

ό Ειρηνοδίκης.

Στέφανος Κονδύλης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ την είκοστήν πέμπτην του μηνός [Νοεμβρίου τρέχοντος έτους, ό ύποφαινόμενος Θεόδωρος Φρ. Κυπραίος ήγόρασε παρά της κυρίας Νικολέττας γίνος Σάρδη και συζύγου Γεωργίου Γωάννου Σταματελάκη, τον ιδιόκτητόν της αγρόν με τὰ έντός αυτου συγκόσενδρα και φρέαρ, καθως είναι και εύρίσκεται έσπαρμένος κριθήν κείμενον έντός των όριων του Δήμου Πάρου, κατὰ την θέσιν Ασπριές, και συνορευόμενον με την άμπελον της Έλέγκας χήρας Μάρκου Μ. Μαυρογένους, με την άμπελοφυτεϊαν του Ζώρη Μ. Μαυρογένους, με τό χωράφιον του Δημητρίου Ν. Σαρῆ και με δημοσίαν όδον, διά δραχμάς άργυράς χιλιάς διακοσίας αριθ. δραχ. 1200 διά συμβολαίου γενομένου ένώπιον του Συμβολαιογραφούτος Ειρηνοδίκου Πάρου κυρίου Δημητρίου Δελαγραμμάτου.

Προσκαλείται όθεν όστις τυχόν ήθελεν έχη αξίωσιν τινα επί του ειρημίνου αγρού, να παρουσιάση αυτήν έντός 31. ήμερών προθεσμίας άρχομένης από την χρονολογίαν της δημοσίευσως της παρούσης εις την έν Σύρω εκδιδόμενην έφημερίδα του ΕΡΜΟΥ. Άλλως παραγράφεται κάθε δικαίωμα εκάστου.

Έν Πάρῳ την 20. Δεκεμβρίου 1845.

ό άγοράσας

Θεόδωρος Φρ. Κυπραίος.

Ό Γάλλος ναύαρχος πρόωρα ήέλησε να ναυμαχήση μετά του Νελοσινος, και ως εκ τούτου ό στόλος μας κατεστράφη εις τό Άδουκῆρ. Απέθανε μεν ένδόξως επί του πλοίου του ό ναύαρχος όστις, και ό θάνατός του ήγισσε τό σφάλμα του, αλλά δέν τό επανόρθωσε, Λέγω τό σφάλμα του, διότι αληθῶς υπήρξεν όλον ιδιόν του καθότι πρό πέντε ήμερων ό Ράππος και Γουόντος ύπασπισται μου ειχον έγχειρίσει εις αυτόν την διαταγήν μου του να μεταβῆ εις τό Κάδιξ.

Στρατός μεταφερθείς εις τό άλλο ήμισφαίριον, στερούμενος αλληλογραφίας με την μητρόπολιν, και μη δυνάμενος ως εκ τούτου να έφοδιασθῆ από τρόφιμα, είναι στρατός απολωλός και μολοντούτο είναι θαύματα όσα οι Γάλλοι εκατόρθωσαν εις την Αίγυπτον.

Έπειδή έγνώριζα πάν ό,τι συνέβαινεν έν τη Γαλλία, και ό Κλεβέρτος έδύνατο να με άντεκαταστήση εις την Αίγυπτον, όπου γρήγορα ή άρχῆ, ήθελαμεν τελειώσει με συνθήκας, έτακτοποίησα τα πάντα, έπεβιάσθην εις πλοϊον και κατευωδύθην εύτυχῶς εις τό Φρέους.

Πολλά έλυπήθην εύρων την Γαλλίαν τσοσούτον ήλλοιωμένην άφ' ό,τι ήτην ειχα σχηματίσει πρό της άναχωρήσεώς μου διά την Αίγυπτον. Αί κατακτήσεις μου ειχον άπωλεσθῆ, οι στρατοί ειχον χυνωθῆ και αι φατρίες την κατεσπάρτατον έσωτερικῶς. Παρωργίσθην λοιπόν κατὰ του Διευθυντηρίου και ιδίως κατὰ του Βαρράσου, όστις,

έγνώριζα κάλλιστα, διέθετε τὰ πράγματα εις τρόπον του να καθέξῃ την έξουσίαν.

Η κοσκακευτική ύποδοχή ήτις μ' έγενεν εκ του Φρέους μέχρι των Παρισίων, και ιδίως ή έν τη πρωτευούσῃ, ήσαν άρκεται αποδείξεις ότι οι Γάλλοι έναπέθετον εις έμε μεγάλας έλπίδας.

Έπαπειλούμένη έξωτερικῶς ή Γαλλία και κατασπαρταμένη έσωτερικῶς από τας φατρίες, έζητει μέγαν νοῦν και σιδικράν χείρα διά να την σώση από τον θάνατον εις τό όποιον έσπρώχοντο: και εγώ έθεώρησα τότε ότι έπεφυλάττετο εις έμε ή τιμή του να προσφέρω εις αυτήν την τοιαύτην ύπηρεσίαν. Όταν όμως έπαρουσιάσθη μεταξύ έμου και των φίλων μου των εις άμφοτέρα τὰ συμβολικά ανηκόντων τό ζήτημα του να διαλύσωμεν τό των 500. έτρόμαξα όλίγον δεξ τὰ μέσα των όποιων έπρεπε να κάμωμεν χρῆσιν προς τον σκοπόν αυτόν. Δέν ήτον μικρός διά την πατρίδα κίνδυνος τό να διατάξω με τό ξίφος εις τας χείρας άνδρας φέροντας εισίτη τον του νομοθέτου τίτλον. Έρίφθη επί τέλους ό κύβος, ή Κυβέρνησις διελύθη και άντεκατέστη από τους τρεις ύπάρχους, εξ ών υπήρξα ό πρώτος.

Από την θέσιν εις την όποιαν εύρισκόμην όταν ήρησα να προσδεύω, μέχρι της θέσεως εις την όποιαν έφθασα, διήλθον τό μέγα τουτό διάστημα με πολλούς συλλογισμούς: έθεώρουν έμαυτόν τρέχοντα μεν, άλλα δέν ήδύναμην να

όρισω εις έμε αυτόν ποτέ και που θέλω σταματήσει: και επειδή δέν με ήρρισκεν ή άδευθαίτης έκποψα τον δεσμόν, και άπεφάσισα μόνος μου να καθέξω την υπερέατην έξουσίαν. Η έξομολόγησις αυτη είναι τσοσούτον μάλλον ιστορική, καθύσον πριν της έποχής ταύτης δέν ειχον συλλάβει την παραμικράν ιδίαν της μεγάλης εκείνης φιλοδοξίας.

Έπειδή πανταχόθεν έπετηρούμην, έφύλαττον μουσικέτα τον τον σκοπόν μου, όστις αν άνεκαλύπτετο ήθελεν καταστραφῆ: διότι ήθελον με καταθλίψει όλιοι διά μιας και δυναμικοί, και δημοκρατικοί, και Ιακωβίνοι. Με χάριτας λοιπόν, με διορισμούς εις δημοσίας θέσεις, με ύποσχέσεις και άμοιβάς, ήτοίμασα άνειπαισθήτως τας καρδίας υπέρ της μεγάλης μεταβολής την όποιαν έσκοπέυον να κατορθώσω.

Τὰ κόμματα και αι φατρίες, τὰ όποια κατεσπάρτατον την Γαλλίαν εξηρανίσθησαν. Έίσε εκ φιλοδοξίας ή μεταμελείας, οι Ιακωβίνοι και οι δημοκρατικοί ήνωσαν την τύχην των με την ιδικήν μου: διότι υπέθετον ότι ή σιγή όσως της ισχύος μου ήθελεν εξασφαλίσει την τύχην και την αξιοπρέπειάν των.

Αν θελήση τις να θέση κηλίδα εις την μνήμην μου, διότι έσυγχώρησα να περιστοιχισθῶ από ανθρώπους της επαναστάσεως, παρακαλώ τον υϊόν μου να μην άπαντήση εις τοιαύτην έλεεινήν καιηγορίαν.

(άκολουθεῖ)